

NR 4 APRIL 1994

ÅRGÅNG 2

EXTRA!

UFO-NORR HAR BILDBEVISEN!

UFO-LANDNING I URSVIKEN!

SIDORNA 4-9

UFO-TEORIER DEL 2:

KOMMER UFO:N FRÅN FRAMTIDEN?

SIDORNA 6-9

UFO Norr

UFO-Norr utges av föreningen UFO-Skellefteå och har tillkommit för att skapa ett forum för föreningen och dess medlemmar.

Medlemmar som önskar sända in artiklar, insändare eller andra bidrag kan göra detta på nedanstående adress. **För ej beställt material ansvaras ej.**

☐ Föreningen UFO-Skellefteå
Uppfinnarvägen 4
931 45 Skellefteå

☎ 0910-768 72 (77 68 72 from 16/5)

Ansvarig utgivare: Steve Sandström

I redaktionen:

Olle Johansson
Gert Sandström
Jörgen Sandström
Steve Sandström

Föreningen UFO-Skellefteå är en del av riksorganisationen UFO-Sverige.

UFO-Sverige
Box 175
733 23 SALA

© Copyright 1994 UFO-Skellefteå och respektive artikelförfattare.

UFO-Skellefteås styrelse 1994:

Ordförande:	Steve Sandström
Kassör:	Gert Sandström
Sekreterare:	Cecilia Zellman
Ledamöter:	Jörgen Sandström Anna Boström

INNEHÅLL

NR 4 • APRIL 1994 • ÅRGÅNG 2

Ledare.....	3
UFO i Boden.....	4
Fältforsarkurs i Lersäter.....	6
UFO-teorier, del 2:	
Tidsmaskinsteorin.....	8
Nyheter i föreningens utlåningshörna.....	11
Sensationell UFO-händelse: UFO landade i Ursviken!	12
Interstellär trafik — ett fram- tida projekt inom räckhåll.....	18
Matematik och ufologi, del 3: Beräkna UFO:ts position!	20
Föreningsnytt med vårens och sommarens program.....	22
Notiser.....	23
I nästa nummer.....	24

Framsidan: Närbild av UFO-landningsplatsen i Ursviken tagen av Steve Sandström.

BÄTTRE SENT ÄN ALDRIG...

Vi beklagar att detta nummer kommer något senare än utlovat. Detta beror främst på två saker. Det ena är att utredningen av UFO-landningen i Ursviken drog ut på tiden. Vi ansåg att det var viktigt att redogöra för hela händelsen i detta nummer.

Den andra anledningen till förseningen är att vi till detta nummer använt för oss ny teknik när det gäller bildframtagningen. I gengäld finns det fler och bättre bilder i detta nummer.

Vi tror och hoppas att ni har överseende med förseningen.

/Redaktionen

RAPPORTCENTRALEN

Kerstin Hulthén, tel. 018-24 84 03

Det senaste året har UFO verkligen fått stor uppmärksamhet i media i vårt land. TV har visat program om ämnet, nästan alla radioprogram med självaktning har berört det och antalet artiklar i pressen har varit stort. Alltså borde vi UFO-intresserade vara nöjda, eller...?

Faktum är att media inte klarar av att behandla den här frågan. Ämnet sammanblandas hela tiden med frågan om utomjordiskt liv. Förvisso tangerar frågorna varandra ofta och på många olika sätt, men det handlar ändå om två skilda sakfrågor. UFO är en realitet, vi saknar bara kunskapen om vad de är för något. Liv i rymden och eventuella resor hit är en annan fråga. Kanske skulle det kunna vara svaret i vissa UFO-fall, men vi vet inte.

Problemen för den journalist som vill beröra ämnet UFO är många. Det största är förmodligen mytbilden kring flygande tefat. De flesta journalister klarar helt enkelt inte av att göra en distinktion mellan UFO å ena sidan och flygande tefat å den andra.

Nästa problem är deras kunskaper i största allmänhet. Genom andra media har de fått sig till livs det de vet om UFO, och inbillar sig kanske att de besitter någon form av allmänbildning i ämnet. I själva verket har de ofta bara den snedvridna bild som byggts upp av sensationslystna, penninghungliga och oseriösa frilansskribenter. Det räcker inte för att ge en rättvis bild av UFO-fenomenet.

Ett annat problem stöter den seriöse journalist som verkligen vill göra ett bra UFO-reportage på: avmystifieringen. En journalist vill helt enkelt inte höra att 95 procent av alla rapporter går att förklara eller sannolikt förklara. Det hjälper inte att det blir fem procent verkligt fantastiska händelser kvar. Det är inte mystiskt nog. Här faller många journalister i fällan att "späda på".

Ytterligare en svårighet är att ämnet har varit lite känsligt. Kanske blir man smittad på något sätt om man tar i UFO-problematiken utan att förlöjliga den lite?

Många journalister tycks tro det. De skyddar sig själva från ämnet genom att ge det ett löjets skimmer så att det framgår att "jag tror verkligen inte på det här själv, jag bara skriver om det".

De många stötestenarna till trots: Det har blivit bättre. Det måste väl sägas i ärlighetens namn. I mångt och mycket är detta vår egen förtjänst. Vi som är intresserade och som talar oss varma för en balanserad, nyanterad bild av denna svåra fråga. UFO-Sverige har arbetat länge för detta. Till viss del har det burit frukt. Men vi måste bli ännu bättre, än mer ihärdiga i vår pedagogik. När vi får frågan "Tror du verkligen på UFO?" räcker det inte med att svara "ja". Vi måste börja från grunden varje gång: förklara vad UFO betyder, och förklara att frågan är felställd. Visst tror vi på UFO. Det måste alla som begriper innebörden i förkortningen göra.

Mediafrågan är oerhört viktig. Både för oss själva, och för bilden av det vi sysslar med, men också för att göra att vi får större resurser för vårt arbete. Och intresse skapas bäst i massmedia.

En annan fråga som tarvar viss uppmärksamhet är det totala utrymme som vårt ämne får i dagspressen. Jag bedömer att var fjärde person är mycket intresserad av UFO. Ändå får man nästan aldrig läsa något i tidningarna (utom dravlet som köps in från vissa frilansskribenter). Intresset för UFO och relaterade frågor är minst lika stort som intresset för ishockey, men ändå får ishockeyn oerhört mycket mer utrymme. Skälen är naturligtvis flera, och vi ska inte hoppas på för mycket. Men visst tycker man att rimligare proportioner vore på sin plats? Här handlar det om att vi måste påverka medias långsiktiga innehållsstrategier.

För oss handlar allt det här om att vara enträgna. Om vi tjarar och tjarar med vår bild av ämnet, om vi informerar och åter informerar så kommer vi till slut ändå att nå långt på vägen mot en rättvis behandling av UFO-frågan i media. Och det måste vara vårt mål. Något annat får vi inte nöja oss med.

Steve

UFO I BODEN

- ELLER VAR DET ETT MILITÄRFLYG?

Om man befinner sig i närheten av en militär flygbas eller en civil flygplats är sannolikheten mycket stor att om man ser något på himlen som flyger så är det ett flygplan eller en helikopter. Men det måste inte nödvändigtvis vara så, även om det naturligtvis är den första och rimligaste tanken. Det visar följande märkliga händelse som inträffade i Boden.

TEXT: STEVE SANDSTRÖM / BILD: TECKNAR-OLLE

Monika Grannas, 41, satt i bilen på väg hem till Piteå. Med sig hade hon en för henne obekant passagerare som hon plockat upp i Boden bara några minuter tidigare.

Det var den 3:e oktober 1992 och klockan var 22.00. Monika och hennes passagerare befann sig ute på Torpgården strax utanför Boden. Plötsligt fick passageraren syn på någonting, och gjorde Monika uppmärksam på detta.

Ett föremål hängde stilla i luften, lätt urskiljbart mot stjärnhimlen bakom. Monika trodde först att det var ett flygplan eller en helikopter eftersom de hade Kallax — Luleås flygplats — ungefär 40 km rakt fram och helikopterskolan AF1 till höger. Men snart insåg hon att så inte var fallet. Föremålet var mörkt med ett antal gulvita lampor eller fönster i ena änden, kupad över- och undersida med en "strålkastare" på ovansidan.

Monikas passagerare sade åt henne att köra in till vägkanten och stanna. Monika säger att hon inte skulle ha gjort detta annars. Tillsammans satt de i bilen under några minuter och tittade på det underliga fenomenet. De förundrades också över att ingen annan bilist stannade trots att det vid tillfället passerade många bilar i bägge riktningarna.

Plötsligt höjde sig föremålet rakt upp och flög sedan bort i riktning mot Gunnarsbyn. Monika startade bilen igen utan att följa föremålet med blicken tills det försvunnit. Det är först senare som hon förvånats över hur hon reagerade. Hon ville helt enkelt inte stanna och se vad som hände sedan.

Den här händelsen är märklig, speciellt om vittnet uppfattat ljusen i ena änden av föremålet på rätt sätt. Möjligen skulle detta kunna stämma med ett flygplan med kabinfönster eller lampor på vingar och flygkropp, men knappast med en helikopter. Och med tanke på föremålets beteende — först var det stillastående, sedan utförde det en vertikal rörelse — så vore en helikopter rimligare om man söker förklaringen till det inträffade bland vanligt flyg.

Tidpunkten — exakt klockan 22.00 — skulle kunna betyda något i sammanhanget, men här finns utrymme för vidare utredningsarbete, liksom i fallet i övrigt. Monika Grannas, som för övrigt driver bokhandeln Norrsken i Piteå, såg någonting märkligt den där oktoberkvällen för snart två år sedan. Kanske går det att finna en rimlig förklaring, kanske inte.

★ Så här såg föremålet ut som Monika Grannas, Piteå, och hennes medpassagerare såg strax utanför Boden.

FÄLTFORSKARKURS I LERSÄTER

Helgen den 25-27 februari i år samlades drygt 30 personer från många av UFO-Sveriges lokalföreningar till den årliga fältforskarkursen i Lersäter, strax utanför Köping.

TEXT & FOTO: STEVE SANDSTRÖM

Fältforskarkursen har kommit att bli ett begrepp inom UFO-Sverige. Engång om året träffas UFO-Sveriges utredare för att diskutera, debattera och lyssna till föredrag om utredningsmetoder, intressanta UFO-händelser i Sverige och utomlands, med mera.

Från UFO-Skellefteå åkte Anna Boström och jag. Den 86 mil långa resan avverkades på ungefär 14 timmar inklusive en rejäl middagspaus i Sala, där vi stannade hemma hos Mats Nilsson och hans sambo Ingrid.

Fredagskvällen åtgick till att hitta sängplatser, hälsa på alla deltagarna och lyssna till en genomgång av helgens program. Därefter lyssnade vi till ett föredrag av Clas Svahn, där han beskrev UFO-frågan i ett historiskt perspektiv.

Fredagskvällen avslutades någon gång in på småtimmarna efter djupa filosofiska diskussioner om UFO och mycket annat, bland annat kvantfysik och relativitetsteori.

Kursens huvudprogram hade förlagts till lördagen, eftersom den var enda hela kursdagen. Det började redan klockan 09.00 med en genomgång av UFO-Sveriges syfte och utåtriktade verksamhet. För denna programpunkt svarade Clas Svahn och Håkan Blomqvist.

Därefter berättade Mikael Sjöberg från Uppsala om rapportcentralens funktion.

Höjdpunkten under hela kursen var det föredrag som Håkan Blomqvist höll under titeln "Så uppstår en UFO-kult". Håkan har en enastående förmåga att struktureraden snårskog

★ Så här ser kursgården ut där de 30-talet deltagarna höll till under fältforskarkursen i Lersäter i februari.

★ UFO-Sveriges ordförande Clas Svahn, tv, och Håkan Blomqvist, th, höll flera uppskattade föredrag.

av kontaktpersoner som består av individer som Adamski, Menger, med flera, och peka på utvecklingskedjan.

Håkan berättade till exempel om att Adamski inte alls var först med sin sensationella berättelse om kontakter med utomjordiska varelser. Istället var det en okänd författare vid namn Eugene Drake som 1950 släppte en bok som hette "Life On The Planets, a visit to Venus".

Adamski har nästan plagierat hela Drakes berättelse och detta skänker ytterligare en dimension åt det vi redan visste om Adamski.

Likaledes visade Blomqvist hur personer som Sten Lindgren plockat friskt (och blandat) ur andra författares verk. Så har till exempel George W. van Tassel blivit en källa till inspiration för många.

Håkan visade tydligt för oss alla hur hela utvecklingen gått till, vilka som var först, vilka som studerat och kopierat varandra och så vidare. Han lyckades göra hela fältet av kontaktpersoner och tefatstroende mycket nakna. Han klädde helt enkelt av dem hela deras begreppsvärld genom att härleda den till litteraturen. En del av deras påståenden är hämtade direkt ur olika science fiction-romaner.

Ett exempel på detta: G. W. van Tassel började i januari 1952 ha seanser vid en plats som hette Great Rock. I samband härmed nämndes en rymdvarsel som hette Clatu.

För den som sett filmen "The Day The Earth Stood Still", får detta sin förklaring. Utomjordingen där hette Klaatu.

Vidare gav Blomqvist en mycket intressant redogörelse för hur det går till när en sekt bildas. Sammantaget var Håkans föredrag givande och intressant för alla, nya som erfarna fältundersökare.

Före middagen den 26 februari talade Clas Svahn, Håkan Blomqvist och Håkan Ekstrand om utredningsmetodik och källkritik, två mycket viktiga delar av seriös ufologi. Kanske var detta tillsammans med Håkan Blomqvists föredrag det viktigaste under hela kursen.

Konsten att ställa rätt frågor för att inte leda UFO-vittnen till ett bestämt svar är svår. De tre föredragshållarna hjälptes åt att göra den lite lättare för alla som hade chansen att lyssna.

UFO-Sveriges sekreterare Jörgen Granlie berättade om sitt arbete med data-registrering av UFO-rapporter, och sist på lördagskvällen fick vi se de videofilmer som under åren kommit in till UFO-Sverige.

Under en dryg timmes tid fick vi se ett otal bilder av Venus, månen, ballonger mm. Allt såg inte ens märkligt ut, men för den otränade iakttagaren hade det gjort det. Tillräckligt för att filma och ta kontakt med UFO-Sverige. Detta var ett tydligt bevis på att folk inte alltid förstår vad det är de ser på himlen.

Sista kursdagen talade Mats Nilsson om kontakterna med lokalgrupperna och Owe Lewitzki från återstartade UFO-Center i Karlskoga berättade om olika misstolkningsfenomen.

Resan till Lersäter var mycket givande för oss som åkte dit. Vi lärde oss mycket och träffade många trevliga människor. Slutligen skulle jag bara önska att många fler tog chansen att åka dit. □

Fotnot: UFO-Skellefteå kommer att hålla en lokal fältforskarutbildning. Denna har flyttats fram till i höst pga arbetet med utställningen under våren.

UFO-TEORIER

2. TIDSRESENÄRER

I förra numret diskuterade vi teorin om att UFO skulle kunna vara farkoster från rymden. Nu ska vi vända blickarna mot det som ibland brukar kallas den fjärde dimensionen, nämligen tiden. Är det möjligt att UFO:n kan vara farkoster konstruerade av människor (eller någon annan) för att resa genom tidsbarriären?

TEXT & BILD: STEVE SANDSTRÖM

Vår tillvaro är uppdelad i dimensioner. Längd, bredd och höjd bygger tillsammans upp den tredimensionella tillvaro som vi alla känner. Vi kan färdas i vilken som helst av dessa riktningar — uppåt, framåt, eller åt sidan — utan några som helst problem. Lika lätt kan vi färdas samma sträcka tillbaka.

Ibland brukar man känneteckna tiden som en fjärde dimension, en dimension där vi alla utför en likformig rörelse framåt längs en tidsaxel. Detta är också en irreversibel rörelse, vilket innebär att man inte kan färdas tillbaka längs den. I vardagstal kallar man detta för "gjort är gjort".

Kan det ändå vara möjligt att göra resor i denna dimension, resor i tiden? Kan man besöka sitt förflutna eller sin egen framtid om man besitter de nödvändiga teknologiska resurserna?

De flesta forskare inom fysik, matematik etc, skulle besvara min fråga med ett "nej". Som argument brukar man anföra den så kallade tidsparadoxen, eller "The Butterfly Syndrome", "Fjärilssyndromet". Vad dessa forskare menar är att man genom att resa till sitt förflutna också ändrar i detta på ett sådant sätt att utvecklingen tar en annan riktning vilket resulterar i att man aldrig blir född. Således kan man heller aldrig ha utfört resan till sitt förflutna, vilket innebär att detta aldrig blivit ändrat och plötsligt finns man igen... och så vidare. Detta är en uppenbar paradox.

Men det finns också andra sätt att se på saken. Andra forskare hävdar nämligen att man visst kan resa till det förflutna och att man kanske därmed ändrar detta, men att man bara inleder en ny utvecklingsbana som skapar ett parallellt universum. Ens eget förflutna rör man helt enkelt inte på.

Det må vara hur det vill med detta, vi torde inte kunna bringa klarhet i om resor i tiden är möjliga eller inte. Vi kan bara konstatera att för oss människor är de omöjliga idag. Låt oss istället tänka tanken att tidsresor verkligen kommer att äga rum en gång i framtiden och se vad det ger för konsekvenser för oss idag. Det är möjligen ett mycket intressantare perspektiv.

Tänk dig följande scenario: Fyra människor åker i en bil på en landsväg mellan Skellefteå och Norsjö en sen höstkväll. Det är mörkt och stjärnklart. Plötsligt slocknar bilmotorn. De fyra stiger ur bilen, upplever en tryckande tystnad och några sekunder senare glider ett enormt ljusstarkt objekt fram över trädkropparna bara tjugo meter ifrån dem. Inte ett ljud hörs. Sedan försvinner föremålet och de fyra vittnena känner en vindpust i ryggen som drar in mot den plats där föremålet försvunnit. Det har helt enkelt försvunnit i tomma intet.

Skulle det här UFO-fallet (som är uppdiiktat) kunna handla om en tidsmaskin? Svaret är ja. Låt oss studera vad jag menar.

Om människan någonsin lyckas med konststycket att bygga en tidsmaskin, då måste vi kunna se det redan nu av den enkla anledningen att vi ju för den tidens människor lever i det förflutna. Det som är vårt nu är deras forntid.

En tidsmaskin som sveper in i vår atmosfär måste kunna ses eftersom den måste kunna flyga. Det är nämligen så att man för att resa i tiden måste färdas med överljusfart (= negativt tidsförlopp) till den plats där jorden befann sig vid önskad tidpunkt. Jorden färdas många kilometer i sekunden, så en hundraårig tidsresa handlar om en lång sträcka sett ur våra tre dimensioners perspektiv.

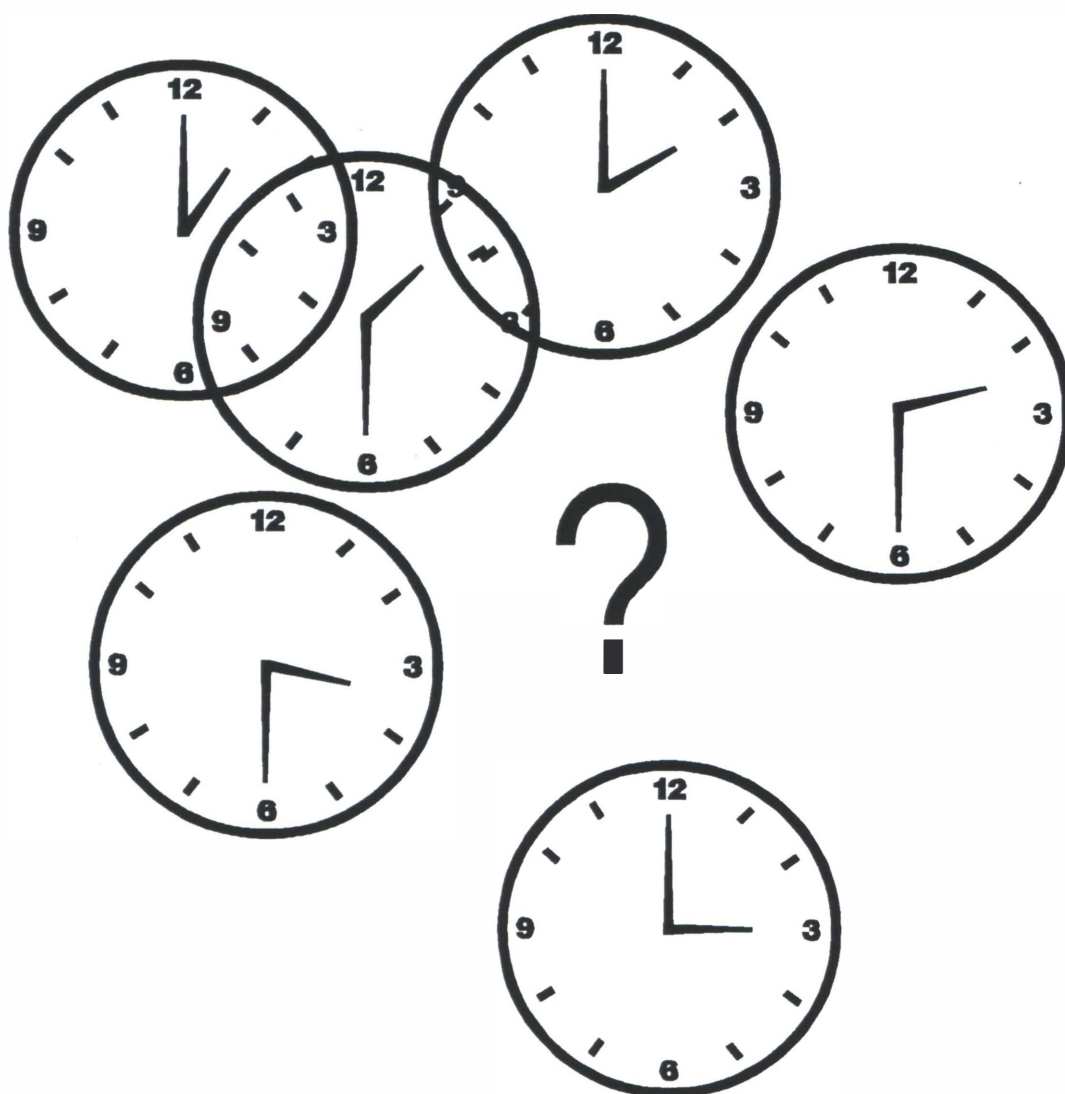
En tidsmaskin som reser tillbaka till år 1994 måste alltså kunna ses av människorna som lever detta år och som befinner sig på den plats där farkosten dyker upp. Men vad är då syftet med resorna, och varför försvinner de ofta lika fort som de dyker upp?

När det gäller syftet så kan vi bara gissa. Budd Hopkins, den ifrågasatte amerikanske ufologen, har i sin teori med "de små grå" gissat att ett syfte kan vara att hämta genetiskt material. Man skulle med denna utgångspunkt kunna anta att man i framtiden, med nedärvda genetiska skador och medvetna genmanipulationer kommit till den punkt att man vill ta ett steg tillbaka från en icke önskad utveckling. Kanske ser de

utplåna sig själva av de skäl vi diskuterat ovan.

Anledningen till deras korta uppdykande kan emellertid också vara en annan. Alla som navigerat fartyg, eller arbetat med väder eller på annat sätt kommit i kontakt med stora system där naturkrafterna samverkar, delar en gemensam kunskap. Naturliga system (havsströmmar, vindar, molnighet, etc.) går inte att förutsäga någon längre tid. Likaledes går det inte att räkna bakåt för att se vilket tillstånd systemet befann sig i vid en tidigare tidpunkt.

Kontentan av detta är: Om människan i framtiden vill resa tillbaka till sin forntid måste hon göra en lång rymdresa i överljusfart. Tyvärr går det dock inte att

då sitt förflutna som en gigantisk genbank där fräscha gener står att finna.

Kanske tvingas man hålla resorna så få och så korta som möjligt, använda sig av avancerade former av hypnos och medvetandepåverkan för att helt enkelt inte

beräkna exakt var jorden befann sig vid denna tidpunkt så att målet för resan går att bestämma. Istället tvingas man till upprepade "tidshopp". Man hoppar tillbaka några år eller någon månad i taget till en kalkylerad position där jorden bör ha befunnit sig. Med lite tur

kommer man tillräckligt nära, bromsar in, tar in data på jordens rörelser, kalkylerar ny position ytterligare någon månad bakåt och upprepar processen till dess att man kommit till sitt mål.

Den process jag beskrivit ovan skulle dock bara behöva utföras en enda gång. När jordens bana väl är känd tillräckligt lång tid bakåt räcker detta för alla framtida resor. Ytterligare resor kan ske med tillräcklig precision och med uppdykande vid exakt önskad position.

Om man tänker sig in i den situation framtidens människor befinner sig när de skickar farkoster till sitt förflutna så måste denna präglas av stor osäkerhet. Kommer man att förändra sitt förflutna på ett sätt så att den värld man känner upphör att existera? Kanske är denna osäkerhet så stor att man bygger ett säkerhetssystem för att minska riskerna.

Ett sådant säkerhetssystem skulle kunna se ut på många sätt, men man kan till exempel tänka sig att en mängd robotar skickas ut som ett pärlband i tiden och själva kan resa fram och tillbaka genom den dimensionen.

Dessa robotar har ett enda syfte: att kontrollera att de verkliga tidsresenärerna inte påverkar forntiden på ett sätt som ändrar framtiden. Robotarna måste i sådana fall dels vara många, dels själva hålla sig utanför all inblandning i skeendena på jorden, dels finnas i många varianter för många olika syften.

Det måste finnas patrullrobotar som kan upptäcka "otillåtna" tidsresenärer, eller sådana som begår fel som kan utplåna den verklighet som de har lämnat. Andra ska fungera som tidspendlare för att hela tiden kontrollerar att framtiden inte ändrats. Ytterligare andra måste vara beväpnade för att i värsta fall förgöra en tidsfarkost som kommer att utplåna möjligheten till sin egen existens.

Systemet skulle bli bräckligt, men kanske skulle det kunna fungera. Sannolikt skulle en tidsresande värld känna sig förpliktad att införa ett liknande, eller än mer sofistikerat säkerhetssystem. Kanske är till och med detta system förklaringen till den mångfald mer eller mindre absurda UFO-iakttagelser som görs världen över.

Vad talar för den här tidsrese-teorin, och vad talar emot den?

FÖR: Tidsresorna skulle sannolikt ske längs vissa rutter, vilket skulle kunna förklara varför vissa områden drabbas av flaps, alltså ett stort antal observationer under kort tid.

UFO:n dyker ofta upp ur och försvinner i tomma intet. Detta skulle kunna förklaras med ett "tidshopp".

Sannolikt skulle vissa tidsresande farkoster förintast av säkerhetssystemet. Gissningsvis när de träder in

i atmosfären eller strax innan. Detta skulle ge upphov till kraftiga ljudbangar. Sådana finns dokumenterade. Exempelvis drabbade åtta stycken sådana USA:s östkust i december 1977 enligt ett telegram från Reuter. De två kraftigaste av dessa kom fönsterrutorna att skallra på platser som South Carolina, New Jersey och Connecticut — som ligger hundratals mil från varandra. Bangarna har aldrig kunnat förklaras.

Om tidsresor någonsin blir tekniskt möjliga måste vi kunna se bevisen på detta idag, eftersom vi lever i det som framtidens människor betraktar som sitt förflutna.

I de fall där humanoider setts i närheten av en landad, främmande farkost har dessa nästan alltid haft mycket gemensamt med människan. Till exempel två ben, näsa, ögon, hår... Vi delar 95% av vår genbank med allt annat levande på jorden — till och med växterna. Vi är alltså till 95% björkar. Ändå kan ingen påstå att vi ens påminner om björkar. Chansen är alltså stor att livet på andra platser i rymden inte alls liknar det jordiska livet. Därför skulle man kunna dra slutsatsen att humanoidernas likhet med oss beror på att de är våra ättlingar i rakt nedstigande led.

EMOT: Det tyngsta argumentet emot tidsrese-teorin torde vara att ingen vet om de är möjliga att genomföra. Beräkningar visar dessutom att en tidsresa skulle kräva mer energi i anspråk än mänskligheten någonsin kommer att kunna bemästra. Vissa fysiker hävdar att enda chansen vore att utnyttja gravitationen i en kollapsande stjärna, alltså ett svart hål, och några sådana finns inte i vår omedelbara närhet. Inte så vitt vi vet.

Emot talar också tidsparadoxen som vi diskuterat ovan. Ingen vet om vanlig logik fungerar i dessa sammanhang eller vid hastigheter över ljusets, men om den gör det så omöjliggör förmodligen denna paradox alla former av tidsresor.

Sammanfattningsvis kan man bara försöka ge en nyanserad bild av den situation vi befinner oss i när vi försöker bedöma om tidsresor är omöjliga. För några hundra år sedan trodde man att jorden var platt. För hundra år sedan trodde man att rymdresor var omöjliga. Idag vet vi att jorden är rund och att rymdresor är fullt genomförbara, men vi tror att tidsresor är omöjliga.

Kanske är det inte så. Kanske kan framtidens människor till och med köpa en egen tidsmaskin och ge sig ut på resor bland myriader parallella världar — tankar som idag ligger bortom vårt förnuft. Att döma av vårt eget förflutna så är det fantasin som sätter gränserna. Verkligheten erbjuder möjligheterna. □

Tyvärr smög sig ett fel in i vårens program som skickades ut till medlemarna i början av april. Det gäller den inplanerade observationsaftonen. Rätt datum skall vara fredagen den 6 maj.

NYHETER

BÖCKER

Aaboe, Asger

Antikens matematik (Prisma, 1989)

Den amerikanske matematikprofessorn skildrar fyra viktiga episoder i den antika matematikens historia.

Asimov, Isaac

Nemesis (Legenda, 1989)

En liten grupp utvandrare från jorden närmar sig efter en resa som varat i 14 år sitt mål; en röd dvärgstjärna och dess system. En ny mänsklighet kan skapas utan den gamlas brister, men många provningar väntar...

Laxvik, Ingvar

Parapsykologin och bibeln (Gothia, 1984)

En introduktion till parapsykologi och en uppsjö paranormala fenomen som bibeln är ett bevis för.

Roth, Günther D.

Stjärnor och planeter (Norstedts, 1977)

Vad är vad på stjärnhimlen? Med stjärnkartor och förklaringar. "Fälthandbok för universum".

Smith, Wilbert B.

Fakta om flygande tefat och deras drivmetoder

(Parthenon, 1967)

Ingenjören Smith skriver om vad han hävdar är bevis för de flygande tefatens existens.

UPPSLAGSVERK

På resa i universum - Framtidens rymdfärder

(Lademann, 1991)

En spännande bok om de fantastiska rymdfärder som planeras.

BÖCKER PÅ ENGELSKA

Nedanstående böcker är på engelska, men ett engelsk-svenskt lexikon finns att låna.

Berlitz, Charles och Moore, William

The Roswell Incident (Granada, 1980)

Om den påstådda UFO-kraschen i Roswell 1947, ett av de mest kända och omtalade UFO-fallen genom tiderna.

Blum, Ralph och Judy

Beyond Earth: Man's Contact With UFOs

(Bantam Books, 1974)

Kan det vara sant? Besöks jorden verkligen av utomjordingar?

Emenegger, Robert

UFO's Past, Present and Future (Ballantine Books, 1974)

Fallbeskrivningar, bl a Socorro-fallet, om Blue Book, rymdsonder mm.

UTLÅNINGSREGLER

Endast medlemmar i föreningen UFO-Skellefteå får låna böcker och dylikt. Utlåningen är naturligtvis kostnadsfri. Medlemmar som inte bor inom "hämtavstånd" kan få böckerna hemsända mot erläggande av portokostnader.

Lånetiden för böcker och tidskrifter är 4 veckor. Högst 2 böcker åt gången. Låntagaren är ersättningsskyldig för skadat eller förkommet lånegods.

UFO-LANDNING

Lördagen den 5 februari i år, klockan 22.30 på kvällen, satte sig fyra personer i sin bil i Bergsbyn för att åka hem till Bureå. Föga anade de att ett stort, okänt föremål uppenbarat sig på himlen bakom dem i samma sekund. Deras värd kom strax efter utspringande på bron och hejdade dem. Det var upptakten till deras livs mest chockerande upplevelse.

TEXT & FOTO: STEVE SANDSTRÖM

BILD: TECKNAR-OLLE

KARTA: GERT SANDSTRÖM

LEIF OCH INGA NILSSON hade tillsammans med sina två barn varit på besök hos sina goda vänner, makarna Erik och Dagmar Pettersson i Bergsbyn. De hade ätit gott och haft en trevlig kväll i största allmänhet.

Eftersom Leifs och Ingas två barn bara är nio respektive sju år gamla bestämde man sig för att åka hem relativt tidigt. Klockan var ungefär 22.30 när familjen gick ut till bilen som stod parkerad på uppfarten. De klev i och backade ut på vägen.

Värden gick fram till köksfönstret för att vinka av sina gäster en sista gång. Hans blick fastnade dock på ett föremål på himlen som han först uppfattade som en "komet". Han rusade ut på bron och med hjälp av både visslingar och yviga gester förmådde han hejda gästerna innan dessa hunnit åka från platsen.

Leif och Inga klev ur bilen och fick tillsammans med Erik och hans fru som också gått ut se ett okänt föremål komma flygande i ganska god fart över himlen. De fick alla uppfattningen att det höll på att störta, men de hörde inga ljud. Efter att först ha kommit rakt mot dem flög föremålet i stället vidare mot öster. Inget av vittnena upplevde dock att föremålet girade. Istället måste detta ha utfört en mjuk sväng under hela observationen.

Inga uppfattade i det här läget föremålet som en stor sten, men insåg själv att det inte kunde vara det. En

I URSVIKEN !!!

★ Leif och Inga Nilsson klev ur bilen för att titta på det mystiska föremålet. Efter några sekunder började det sänka sig ner och slutligen försvann det bakom den slacka kulle som ligger alldeles vid vägen.

sten skulle inte ha fortsatt flyga på det här sättet. Den skulle ha fallit rakt ner eller åtminstone beskrivit en kast-parabel under nerfärden.

Efter att ha följt föremålet en bra bit österut med blicken tog familjerna hastigt farväl av varandra och familjen Nilsson satte sig åter i bilen.

Under bilfärden ut ur Bergsbyn, längs Bergsbyvägen upp mot Järnvägsleden (Skelleftehamnsvägen), såg Leif, Inga och barnen föremålet i stort sett hela tiden. Det försvann bara under några korta ögonblick bakom några dungar med träd. Samtidigt kunde Erik och Dagmar se föremålet genom ett litet köksfönster som vätter mot öst.

Under den korta färden upp längs Bergsbyvägen mot Järnvägsleden trodde familjen Nilsson att det underliga, okända föremålet skulle försvinna ut över Bottenviken, men redan när de svängde ut på Järnvägsleden gjorde Leif reflektionen att det verkade sakta ner.

Efter några hundra meter såg de tydligt att föremålet stannat och att det nu hängde stilla i luften. Plötsligt började föremålets ljusstyrka att tillta. Familjen Nilsson körde vidare ytterligare några hundra meter innan de stannade bilen.

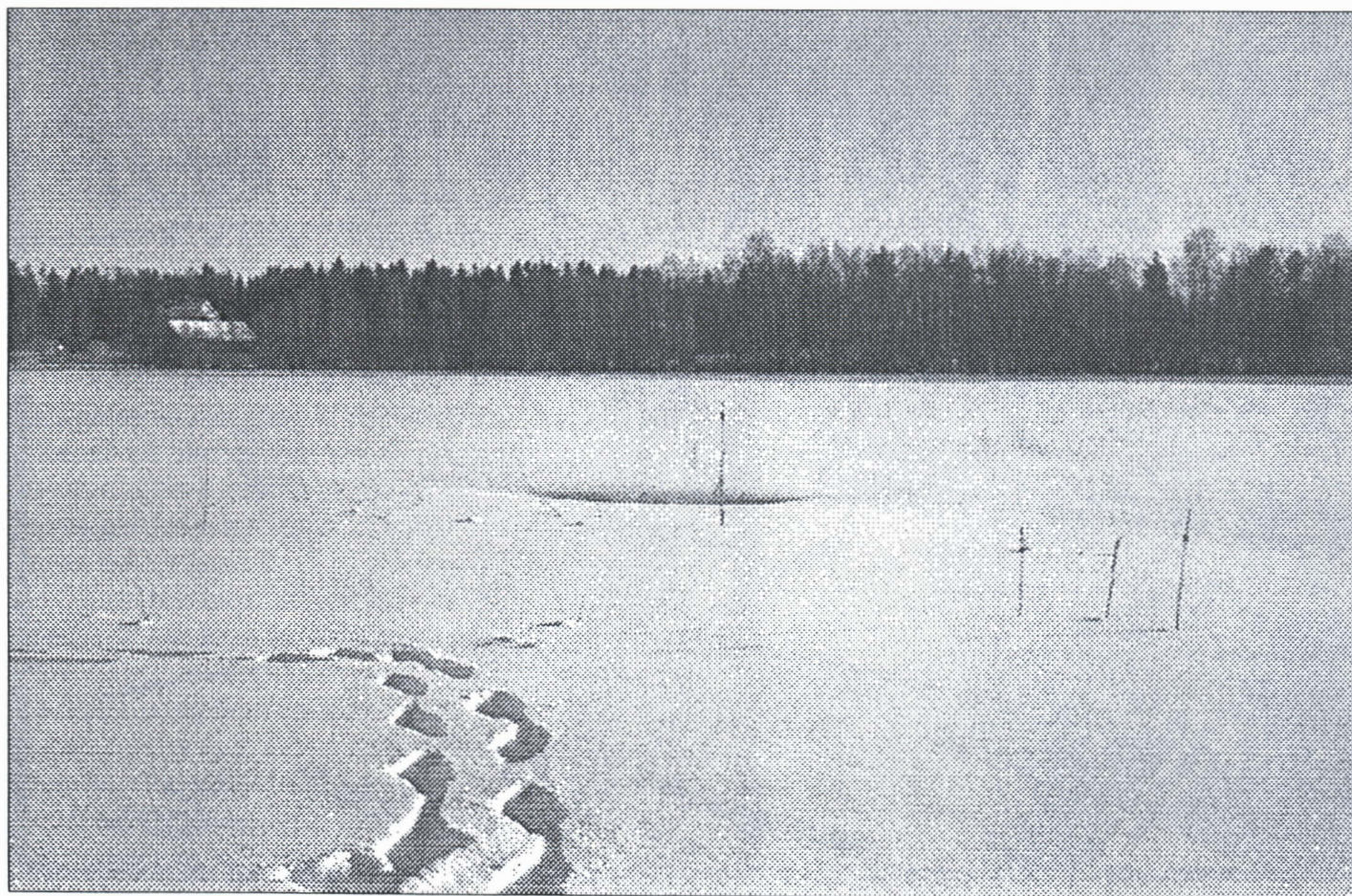
Föremålet hängde nu absolut stilla rakt till höger om bilen på ett avstånd av ungefär 350 meter. Leif

bedömde att det var tio meter stort. Han och hans fru klev ur bilen och stod hänfödda och tittade på spektaklet. Inte ett ljud hördes. Föremålet svävade på mellan 100 och 150 meters höjd. Efter några sekunder började det sänka sig ner, relativt sakta och definitivt sakta nog för att det skulle framgå att det inte handlade om fritt fall.

Under nerfärden lyste föremålet som nu var intensivt vitt upp träden runt omkring. Grantopparnas gröna färg syntes tydligt i skenet. Föremålet sänkte sig ner tills det försvann bakom den flacka kulle som ligger alldeles vid vägen.

Familjen Nilsson var omtumlad, uppjagad. Vad var det man sett, och vart hade det tagit vägen? De kunde inte längre se föremålet och några ljud hördes fortfarande inte. För att försöka få visshet satte de sig i bilen och körde fram till den stora korsningen vid OK i Klemensnäs. Där tog de av mot söder och körde tillbaka runt det område där UFO:t gått ner. De såg emellertid inte föremålet någon mer gång. Någonstans längs vägen stötte de på en man som var ute med sin hund. Han hade inget sett och hunden hade heller inte agerat konstigt på något sätt.

Leif och hans fru var mycket omtumlade. Barnen som satt i baksätet var skräckslagna. De hade suttit och

★ Ute på den orörda snön på kárret fanns en ensam skuggbildning. Eftersom den verkade så malplacerad bestämde sig Steve Sandström och Melle Lundberg för att undersöka den närmare.

skrikit att de ville hem ända sedan föremålet sänkte sig ner. Nu körde familjen sakta hemåt mot Bureå. Aldrig förr hade de sett något liknande, aldrig råkat ut för något som berört dem så kraftigt. Sannolikheten är inte heller stor att de någonsin får göra det igen.

DEN 24/2 RINGDE TELEFONEN hemma hos mig. Det var Leif Nilsson som upphetsat berättade om den här händelsen. Trots att det redan förflutit några veckor såg han fortfarande allt framför sig som om det hänt bara någon timme innan.

Eftersom jag skulle stiga upp klockan fyra morgonen efter för att köra bil ner till Lersäter (se annan artikel i detta nummer) så tog jag alla uppgifter om händelsen, men kunde inte göra mer just då.

Tisdagen den 1 mars talade jag åter med Leif. Han fick berätta om händelsen ännu en gång, och jag antecknade så mycket som möjligt för att försöka "ringa in" ungefär var observationsplatsen låg. Jag hade inte tillgång till någon lämplig karta över området, men jag fick veta att den här platsen låg några hundra meter efter kraftledningen som passerar Järnvägsleden. Med den kunskapen gissade jag att det borde vara möjligt att hitta igen platsen.

Eftersom Leif beskrivit något som för mig tedde sig som en landning — okänt dock av vad — insåg jag att det krävdes en platsundersökning och det så snart som möjligt. Därför åkte jag och Melle Lundberg ut till området redan dagen efter, dvs den 2 mars.

Vi tvingades gå genom midjedjup snö och över ett krondike vid järnvägen med väl över metern med snö. En älg hade gått samma väg och hade precis som oss haft svårigheter att kravla upp på järnvägsbanken. Vi kom emellertid över till slut, och samtliga öppna ytor, alla gläntor i skogen och alla kraftledningsgator undersöktes noggrant. Det hade sedan den 5 februari kommit mellan en och två centimeter snö, så om något landat borde vi kunna hitta avtryck. Det trodde vi i alla fall. I själva verket visade det sig att Gunsen är ett mycket populärt tillhåll för snöskoterkörning och vi förstod snart att vi inte skulle hitta något.

Efter att ha vandrat runt på det här kvadratkilometern stora området en hel eftermiddag bestämde vi oss för att åka hem. För att slippa gå över det djupa järnvägsdiket ännu en gång beslutade vi att följa järnvägen fram till ett lämpligare ställe för passage än det vi valt när vi kom. Plötsligt fick vi syn på en skuggbildning på ett kärr. Vi gick några gånger fram och tillbaka längs en sträcka av järnvägen för att se om vi kunde förstå vad skuggan berodde på. Men den såg så malplacerad ut att vi inte kunde göra annat än att gå ut i djupsnön ännu en gång. Ut till kärret fanns över huvud taget inga spår —

varken skoterspår, skidspår eller fotspår. Vare sig färska eller gamla. Vi fick bana oss en egen väg.

Synen som mötte oss var mycket märklig. Ett avtryck — inte riktigt symmetriskt till formen — med tre djupare gropar inuti var orsaken till skuggan som vi fått syn på. Någon rimlig förklaring till fenomenet fanns inte i omgivningen så vitt vi kunde bedöma. Snön på kärret i övrigt var alldeles slät. Vi tog några bilder fastän vi inte hade någon aning om den här fördjupningen hängdesamman med familjerna Nilssons och Petterssons observation eller inte. Efter att ha tagit mått på avtrycket (ca $3,3 \times 1,5$ meter) lämnade vi platsen.

Söndagen den 6 mars fick jag och Melle äntligen träffa vittnena. Tillsammans åkte vi också ut till de platser som Leif hade beskrivit för mig i telefon. Med hjälp av en kompass kunde vi avläsa alla observationsriktningar. När vi sedan lade ut dessa över en karta föll alla pusselbitar på plats. Observationsriktningen från familjen Petterssons hus i Bergsbyn korsar observationsriktningen från vägen där Leif och hans fru stod och såg föremålet sänka sig ner. Och de korsar varandra exakt på den plats där vi fann avtrycket i snön!

Vittnena hade ingen aning om att föremålet verkligen gått ner så långt att det lämnat något avtryck efter sig. Men det har det uppenbarligen gjort. Samtidigt kan man konstatera att det inte handlar om en regelrätt landning av ett tungt föremål eftersom snön inte trycktes ner ända till isen under. Ändå är avtrycket djupt nog för att bryta den isskorpa som vi fann på ungefär två decimeters djup. Istället hade en annan isskorpa bildats — denna betydligt ytligare. På den låg bara några centimeter snö, vilket motsvarade den snö som fallit och den man kan tänka sig hade drivit dit med vindens hjälp.

En tanke som fanns var att avtrycket skulle kunna bero på att snön sjunkit ihop genom påverkan underifrån, t ex från en kallkälla. En senare undersökning har dock visat att någon sådan inte finns på platsen. Dels bekräftar en närboende detta (Bosse Holmqvist som bott vid platsen i 30 år), dels pekar våra egna undersökningar på samma sak. Vi har skottat upp platsen och ett antal referensplatser runt omkring. De uppvisar inga skillnader.

VID VÅR MYCKET omfattande undersökning i området runt omkring, vilken inkluderade både dörrknackning och "direktreklamutskick" för att finna fler vittnen till händelsen, stötte vi på Magnus Holmberg — mannen med hunden som vittnena beskrivit. Han bekräftade för UFO-Skellefteå att vittnena befunnit sig där de uppgivit den aktuella lördagen, och att de varit mycket uppgjagade. Själv hade han emellertid

★ Avtrycket som fanns i snön mätte ca 3,3 × 1,5 meter och i denna fanns tre djupare gropar. Någon naturlig förklaring till detta avtryck har inte gått att hitta.

gått med ryggen mot platsen där föremålet landade, något som han naturligtvis ångrar idag.

Enligt flygledningen på Falmark har det inte förekommit flygtrafik i det aktuella området vid tidpunkten för det inträffade. Föremålet var dessutom ljudlöst vilket naturligtvis utesluter alla flygteorier.

Det enda naturliga fenomen som man kan tänka sig är någon form av plasmafenomen, ett elektriskt fenomen, klotblixst eller liknande. Men det finns detaljer i vittnesmålen som talar emot alla dessa förklaringar.

Observationen varade sju minuter vilket utesluter klotblixstfenomen och sannolikt också alla andra elektriska fenomen. När föremålet dök upp såg vittnena detta som "en mörk kärna med ett flimrande, fluorescerande rött sken utanpå". Det kan alltså inte heller vara ett plasmafenomen eftersom dessa inte har någon kärna.

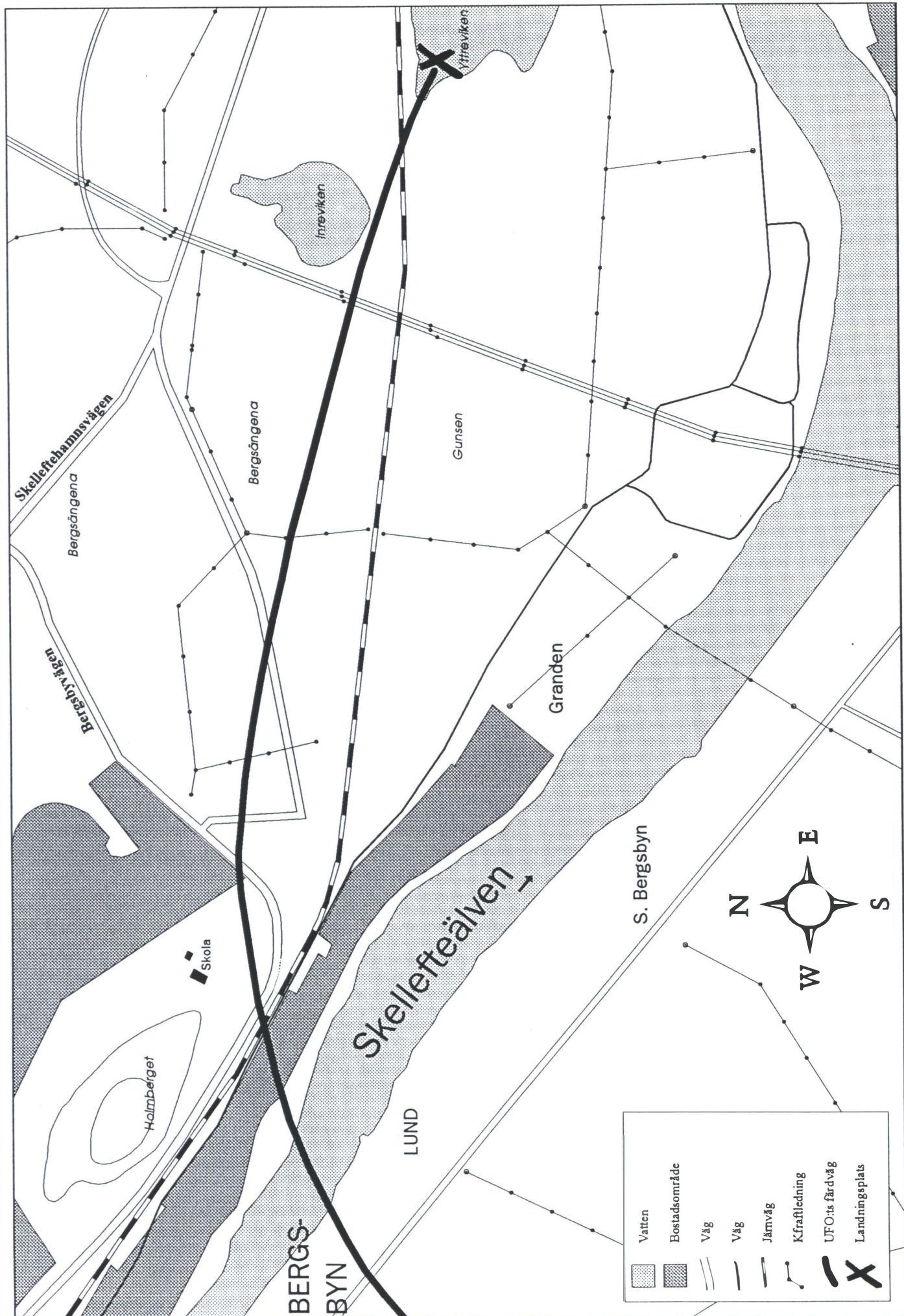
Bolider, meteoriter etc är uteslutna på grund av att föremålet inte fallit fritt. Det har svängt, bromsat in och landat. Så beter sig bara styrda föremål. Hastigheten utesluter möjligheten att det skulle ha kunnat vara en ballong eller dylikt. Vid tidpunkten för observationen var det i stort sett helt vindstilla.

DET HÄR ÄR ETT sensationellt UFO-fall. Alla detaljer pekar entydigt på en enda sak: någon form av farkost har landat, eller åtminstone snuddat vid snön på ett kärr som ligger bara några stenkast från tätbebyggelse.

Exakt vad som hände den här lördagskvällen i februari vet vi naturligtvis inte. Men med utgångspunkt från vittnenas berättelser, och det faktum att det var flera vittnen som uppfattat händelsen på ett likartat sätt, kan man sluta sig till att en farkost av främmande ursprung av okänd anledning landat.

Huruvida man sedan ska söka förklaringen till det inträffade bland stjärnorna, dimensionerna eller hos främmande försvarsmakt är upp till var och en att bedöma. Vi som har undersökt händelsen och talat med vittnena är dock eniga i vår bedömning: Det föremål som dessa sex personer sett ger vittnesbörd om närvaron av något av en helt främmande natur — väsenskiilt från den teknologi som mänskligheten besitter idag. □

Fotnot: Vittnenas namn är fingerade, då dessa begärt anonymitet. Namnen på övriga personer är dock riktiga.

INTERSTELLÄR TRAFIK

- ETT FRAMTIDA PROJEKT INOM RÄCKHÅLL

Vi är en civilisation i rymdåldern sedan 30 år tillbaka. Vi har hunnit utforska nästan alla planeter i solsystemet via rymdsonder och många av planeter-
nas satelliter har också kunnat studeras noggrant.

TEXT: JÖRGEN ANDERSSON / FOTO: NASA

Det är bara svåråtkomliga Pluto, 39,5 AE† avlägsen, som inte kommit inom räckhåll för människans vetgiriga armar. Människan har också hunnit sätta sina fotspår på en annan himlakropp. Neil Armstrong, Edwin Aldrin och Michael Collins kom tillbaka som hjältar 1969 efter att ha erövrat månen på uppdrag åt mänskligheten. Även om människan bara hunnit skicka sina kosmiska "identitetskort" 14 ljusstimmar ut i evigheten, och själva bara hunnit en ljussekund ut i rymden, så planerar hon redan för betydligt längre rymdexpeditioner. Nu planerar man för rymdfärder till resmål så avlägsna att avstånden till dem mäts i ljusår. Men det finns många hinder på vägen som måste forceras innan drömmen blir verklighet.

De två största problemen som man fightas med är de oerhörda avstånden och det problemet att vår civilisation fortfarande är för "primitiv" för att projektet ska kunna genomföras. Vi kan helt enkelt inte bygga rymdskepp och utrusta dem med motorer med en sådan effekt att man kan överbrygga avstånden på en rimlig tidsperiod med tanke på människans livstid. T ex så har Pioneer 10 varit på väg genom solsystemet i nära 18 år och har tillryggalagt en sträcka på ungefär 14 ljusstimmar, och om sonden hade styrts mot vår närmaste stjärna, den röda dvärg- och flarestjärnan Proxima Centauri belägen på 4,3 ljusårs avstånd från vår sol, skulle den inte vara framme förrän om 140.000 år. Med de hastigheter vi kan uppnå idag genom kemiska raketer, dvs 30 km/s, skulle det ta 42.000 år till Proxima Centauri. Det kanske skulle vara möjligt att uppnå ännu högre hastighet om rymdsonderna skulle föra med sig mer bränsle. Men om rymdsonden fylls med mera bränsle kommer accelerationstiden att förlängas, och detta måste i sin tur utjämnas med mera bränsle eftersom det gäller att uppnå en så hög hastighet som möjligt med en given bränslemängd, dvs att utnyttja det bränsle man har med sig så effektivt som möjligt.

JONMOTORN

Jonmotorn är ett steg i den stapplande utvecklingen mot bättre motorer. I jonmotorn sker det till skillnad från

raketmotorn ingen förbränning. Reaktionskraften skapas i stället på elektrisk väg. Bränslet sprutas in i en kammare där det joniseras med hjälp av ett elektriskt fält. Detta gör att man erhåller en betydligt större utströmningshastighet, ca 50 km/s i jämförelse med den kemiska raketens utströmningshastighet på 5 km/s. En rymdsond som är utrustad med jonmotor kan komma att få en topphastighet på 300 km/s. Om man kunde förbättra de primitiva jonmotorer som finns idag så att man erhöll en utströmningshastighet på låt oss säga 2.000-13.000 km/s så kunde det bli tal om resor mellan stjärnorna. Men om vi skulle skicka iväg en rymdsond utrustad med de jonmotorer vi har idag mot Proxima Centauri skulle restiden blir 4.200 år, och det är ju också en oacceptabelt lång tidsperiod.

STJÄRNSKEPPET DAEDALUS

Brittiska interplanetariska sällskapet har gjort en ritning över ett obemannat stjärnskepp som man kallar Daedalus. Daedalus består av en tvåstegsraket, där de två stegen är utrustade med enorma motorer och bränsletankar. Farkosten beräknas drivas framåt av energi som utvinns från ett stort antal små vätebomber som exploderar i en kontinuerlig följd i en reaktionskammare med magnetiska spolar, som har till uppgift att rikta explosionskraften bakåt. Gaserna väntas uppnå en utströmningshastighet på 10.000 km/s. Man har beräknat att motorn i det första steget ska arbeta i två år, vilket ger Daedalus en hastighet på 21.000 km/s eller 7,1% av ljushastigheten. Den första motorn och dess bränsletankar kopplas sedan bort och den andra motorn fortsätter att öka hastigheten. Slutligen kommer Daedalus att uppnå en hastighet på 36.000 km/s, dvs 12% av ljushastigheten. Från det att motorena började att accelerera rymdskeppet, till dess att båda är utbrända, har Daedalus tillryggalagt ett femtedels ljusår. Ännu återstår en lång väntan eftersom Daedalus förväntas nå fram till Proxima Centauri först om 48 år. Under restiden används instrument ombord för att ta prover av det tunna gas som finns mellan stjärnorna och för att studera stjärnor i det optiska fönstret.

† AE, astronomisk enhet = medelavståndet mellan solen och jorden = 149,5979 milj. km. Plutos medelavstånd från jorden är alltså ca 5,9 miljarder km. När Pluto är som närmast är avståndet ca 4,44 miljarder km och när den är som mest avlägsen är den hela 7,38 miljarder km bort.

EN SJÄLVREPARERANDE DATOR

Ett problem som rör det obemannade skeppet är tekniska fel som kan uppstå. På grund av de långa avstånd det är frågan om kan det inte bli tal om att ge skeppet kommandon från jorden för att åtgärda ett eventuellt fel. Låt oss säga att om Daedalus befinner sig in omlopp runt Barnards stjärna när något instrument ombord börjar krångla och sänder markkontrollen på jorden en signal om det, så tar det ju först 5,9 år för signalen att nå jorden. Om jorden sedan sänder ett meddelande om hur felet ska åtgärdas, så tar det ju lika lång tid innan det nått fram till Daedalus 5,9 ljusår bort. Rymdskeppet får alltså vänta i nära 12 år på ett svar. Under den tid som gått kan rymdskeppet ha förstörts helt och hållet. Så man får nog uppfinna en dator kapabel att upptäcka ett fel och vidta nödvändiga åtgärder för att rätta till det innan man skickar obemannade rymdskepp mot så avlägsna resmål. Sådana här datorer håller man nu på att experimentera fram i USA.

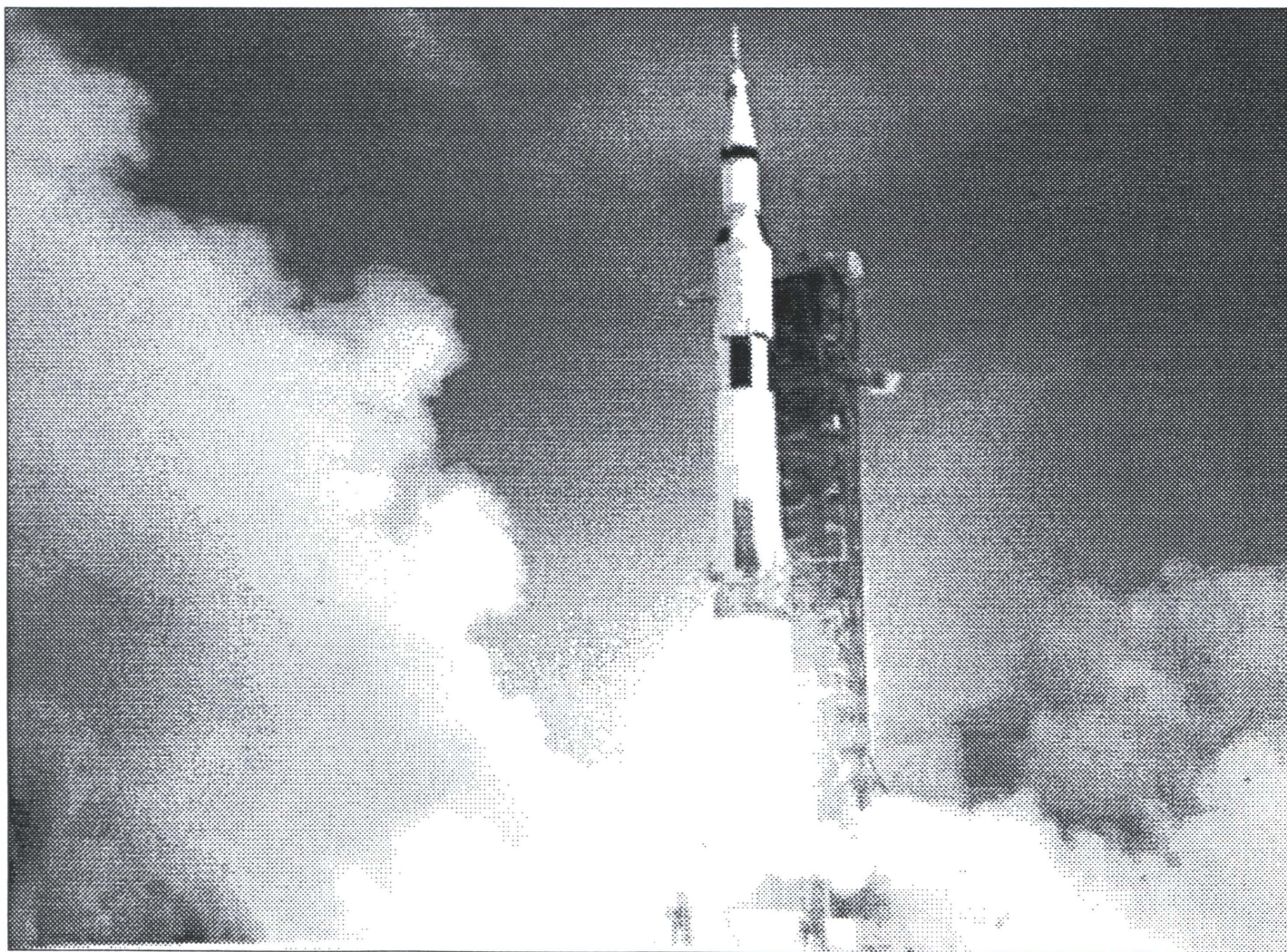
Ett annat förslag på ett rymdskepp har den amerikanske fysikern Robert W. Bussard lagt fram. Han har konstruerat en ritning till ett skepp som utnyttjar den tunna vätgas som finns mellan stjärnorna som drivmedel. Rymdskeppet ska vara utrustat med en stor tratt som fungerar

som en insamlare av vätgasen. Eftersom vätgasen är oerhört tunn måste tratten göras mycket stor. Därför kommer den troligen att utgöras av ett magnetfält som samlar in gasen. Gasen samlas i en så kallad fusionskammare och accelereras ut bakåt. Man har kommit fram till att skeppet måste upp i en hastighet av kanske 15-20% av ljushastigheten, dvs 45.000-60.000 km/s, för att kunna samla in tillräckligt med bränsle för att kunna fortsätta färderna.

En fördel med en sådan här konstruktion är ju att rymdskeppet inte behöver ha med sig mer bränsle än vad som krävs för att det skall uppnå den hastighet som behövs för att den magnetiska uppsamlartratten skall börja samla in vätgas.

Kanske dethär en gång blir verklighet, att människan kommer att kunna färdas bland stjärnorna och utforska andra stjärnor mera ingående, och kanske upptäcka andra planetsystem. Interstellär trafik mellan stjärnor och kanske galaxer kan vara ett faktum på andra ställen i vår galax och i andra galaxer där varelser har uppnått en sådan teknologi och forcerat de problem som vi har framför oss. Detta kanske pågår nu och har pågått sedan miljontals år tillbaka. Kanske vi möts någon gång.

The future will tell.

★ Här lyfter Apollo XI, som tog de första människorna till månen. Men om vi ska nå stjärnorna kommer det att behövas avsevärt snabbare farkoster.

MATEMATIK OCH UFOLOGI - DEL 3

Tänk dig att vi har två vittnen till en och samma UFO-händelse. Inget av vittnena kan dock bedöma avståndet till det de sett. Finns det något hjälpmedel att ta till? Som du säkert förstår är svaret ja. Metoden kallas för triangulering, och det finns två olika varianter som passar vid olika tillfällen.

TEXT: STEVE SANDSTRÖM / BILDER: GERT SANDSTRÖM

Studera figuren här intill. (Fig. 1) Två personer ser ett fenomen på himlen som de inte kan förklara. Efter som de inte begriper vad de ser kan de inte riktigt bedöma föremålets storlek. Därför blir det också svårt att bedöma avståndet.

I förra numret tittade vi på hur man kan beräkna den ungefärliga storleken på ett föremål. Här ska vi koncentrera oss på hur man beräknar avståndet mellan observatörerna och UFO:t.

Steg 1 är att ta vittne A till platsen där han eller hon stod vid observationstillfället. Genom att ta ut kompassriktningen går det att beräkna den första vinkeln i triangeln som bildas av person A, person B och UFO:t. Denna vinkel kallar vi α_1 .

Steg 2 är att göra samma sak med vittne B. Härigenom får vi fram också vinkel α_2 . Nu känner vi till allt vi behöver för metod 1.

Metod 1

Denna kallar jag för kartmetoden. Den går helt enkelt ut på att ta fram en karta och rita in punkterna där person A och person B stod och sedan dra linjer i de riktningar de angivit. Korsningspunkten motsvarar här den ungefärliga plats där UFO:tbör ha befunnit sig.

Om linjerna inte korsar sig utan är i det närmaste parallella kan man sluta sig till att de förmodligen observerat ett atmosfäriskt fenomen eller åtminstone ett föremål på stort avstånd. När avståndet till UFO:t ökar går nämligen vinkel α_1 och vinkel α_2 mot 90° . Detta gäller även för metod 2 nedan.

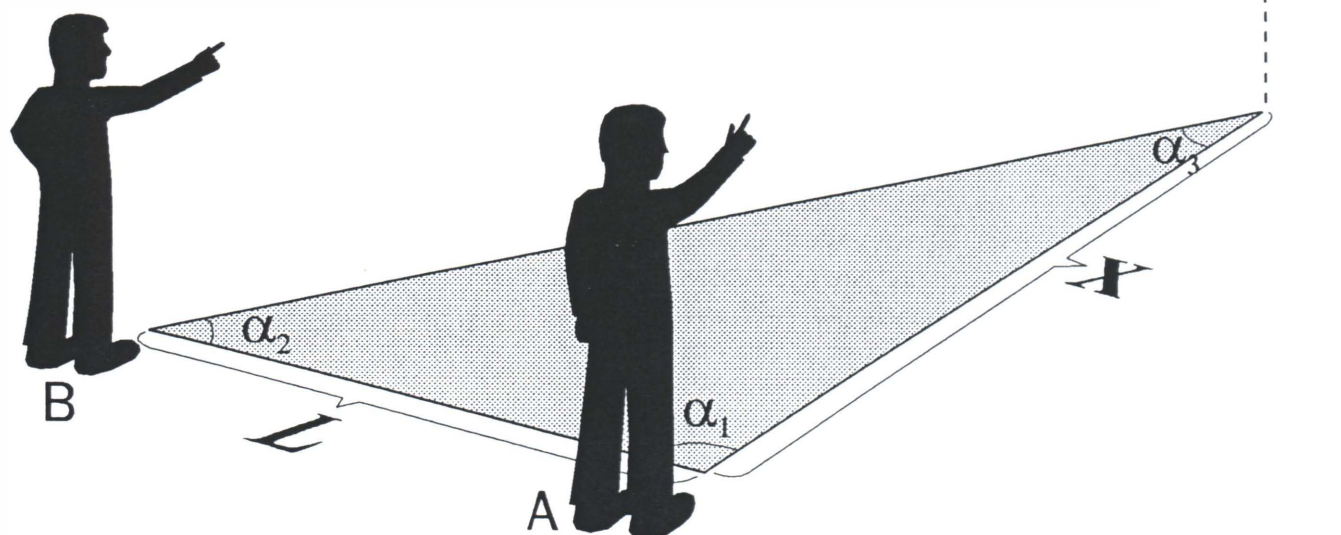

Fig. 1

Samtidigt gäller att om linjerna går *ifrån* varandra så kan vittnena inte ha sett samma föremål. Åtminstone inte om man kan vara säker på deras riktningsangivelser.

Genom att be vittnena att ange en gräns åt höger respektive vänster som de är säkra på att UFO:t befunnit sig inom får man en zon där sannolikheten är mycket hög att UFO:t befunnit sig (fig. 2). I denna zon och i närheten av densamma finns chansen att man kan hitta fler vittnen som dessutom gjort en närobservation.

Avståndet till UFO:t får man genom att helt enkelt mäta på kartan och jämföra med skalan.

Metod 2

Det här är en renodlad matematisk metod. Den är först och främst användbar när man inte har någon karta med en lämplig skala, till exempel när vittnena stått relativt nära varandra — kanske på något tiotal meters avstånd.

Studera figur 3. För att kunna utföra trigonometriska beräkningar på den här situationen tvingas vi införa en tänkt linje (den streckade). Detta för att skapa två stycken rätvinkliga trianglar (rätvinklighet innebär att en av de tre vinklarna i en triangel är 90°).

Nu kan vi sätta upp ett ekvationssystem.

$$L = l_1 + l_2 \quad (\text{ekvation 1})$$

$$X = l_1 \div \cos(\alpha_1) \quad (\text{ekvation 2})$$

$$Y = l_1 \times \tan(\alpha_1) \quad (\text{ekvation 3})$$

$$Y = l_2 \times \tan(\alpha_2) \quad (\text{ekvation 4})$$

Ekvation 3 och 4 ger:

$$l_1 \times \tan(\alpha_1) = l_2 \times \tan(\alpha_2) \quad (\text{ekvation 5})$$

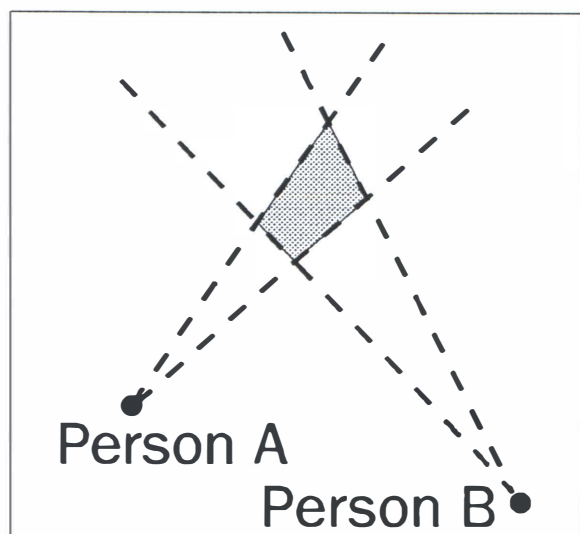

Fig. 2

Ekvation 1 ger:

$$l_2 = L - l_1 \quad (\text{ekvation 6})$$

Ekvation 6 insatt i ekvation 5 ger:

$$l_1 \times \tan(\alpha_1) = (L - l_1) \times \tan(\alpha_2)$$

Detta ger slutligen (om man multiplicerar in parantesen och bryter ut l_1):

$$l_1 = L \times (\tan(\alpha_2) \div (\tan(\alpha_1) + \tan(\alpha_2)))$$

Sätter man in detta uttryck i ekvation 2 får man:

$$X = L \times (\tan(\alpha_2) \div (\cos(\alpha_1) \times (\tan(\alpha_1) + \tan(\alpha_2))))$$

Detta är ett generellt uttryck för att beräkna avståndet och är alltid tillämpligt. Naturligtvis måste man dock som alltid vara aktsam när man använder matematik. Resultatet blir alltid en exakt siffra, men värdet av denna siffra beror på noggrannheten i de ingående beräkningsvariablerna. Det räcker till exempel med att det ena vittnet minns fel för att beräkningen ska bli helt missvisande.

Chansen är alltså större för ett värdefullt utbyte när den här metoden tillämpas på ett färskt fall än på ett gammalt, vilket inte är särskilt förvånande. Det gäller allt annat också: Minnet sviker med tiden och även om man får exakta uppgifter från ett UFO-vittne så kan uppgifterna vara missledande, kanske till och med felaktiga.

Jag vill avsluta den här artikeln med att återigen uttrycka vikten av att våga använda matematiken som hjälpmedel, men samtidigt tillfoga den lilla varning som jag flitigt använder i detta sammanhang: Upplyft inte beräkningsresultaten till absoluta sanningar. Det vore nämligen att begå ett misstag. □

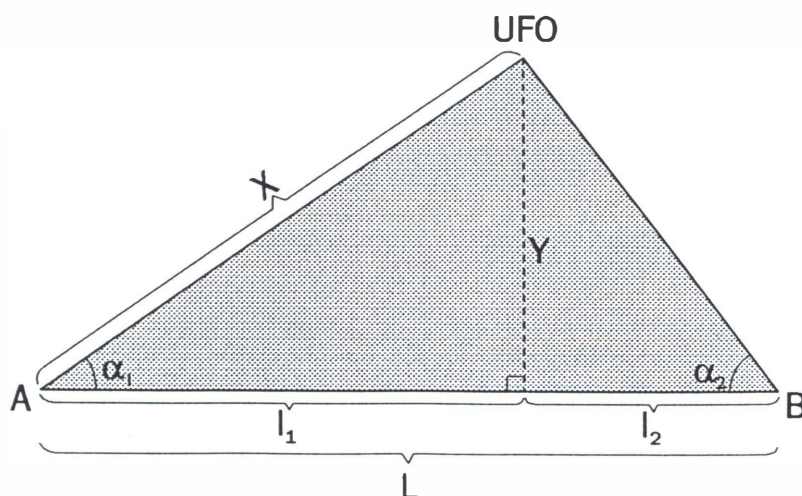

Fig. 3

föreningssnytt

UFO-Skellefteå informerar

RIKSMÖTET 1995 HÅLLS I SKELLEFTEÅ

Nu är det bestämt: det *blir* UFO-Skellefteå som får arrangera 1995 års riksmöte. Vi åter-

kommer med mer information i kommande nummer av UFO-Norr. ☐

OBS!

NYTT TELEFONNUMMER

Från och med den 16 maj får föreningen ett nytt telefonnummer. Det är samma nummer

som förut, men med en extra sju framför. Det nya numret blir alltså: 0910 - 77 68 72. ☐

UTSTÄLLINGSARBETET PÅBÖRJAT

Föreningen ska vara med på den festival som Urkraft arrangerar under midsommarhelgen. Vi deltar med en utställning där vi redogör för UFO-fenomenet och förklarar vad det är och

vad det inte är. Vi presenterar vår förening och några lokala UFO-händelser. Vi kommer även att ha försäljning av fika mm. ☐

KÖP FÖRENINGENS LYXIGA PENNA!

Nu kan du köpa vår lyxiga föreningspenna för endast 15 kronor inklusive porto. Denna ballografpenna, med trycket "UFO-Skellefteå", har en utbytbar patron. Ute i handeln kostar en motsvarande penna ca 40 kronor.

Så här beställer du: sätt in 15 kronor på pg 45 60 26 - 4. Märk talongen "Föreningspennan". Glöm inte att skriva namn och adress. Erbjudandet gäller endast så långt lagret räcker. ☐

VÅRENS OCH SOMMARENS PROGRAM

On 4 maj 19.00-21.30 (ca)

Fr 6 maj 19.00-

Lö 14 maj 14.00-

On 18 maj 19.00-21.30 (ca)

Sö 19 juni 14.00-

24-26 juni

Vi arbetar med utställningen (se ovan)

(OBS! Datumet!) Observationsafton. Vi samlas vid kvartersgården för gemensam färd åt Ursvikenhållet. Exakt plats ännu ej bestämd. Filmvisning av "Fire In The Sky" (filmatiseringen av Travis Walton-fallet). Filmen är 1 timme och 45 minuter lång. Efter filmen diskuterar vi det vi sett.

Vi arbetar vidare med utställningen.

Detta är en preliminär träff. Om vi inte hunnit klar utställningen gör vi det då. Övriga förberedelser för festivalen veckan efter (24-26 juni).

Utställningen går av stapeln. Vi behöver många frivilliga krafter. Försäljning av kaffe, läsk, bullar, UFO-litteratur mm.

Notera i
din
kalender!

NOTISER

UFO I TV

NBC Super Channels chat-program "On The Air with Clive Pearse" brukar med jämna mellanrum avhandla ämnet UFO. Det gjorde man igen under två timmar lördagen den 9 april. Gäst var den välkände brittiske UFO-experten Timothy Goode. Som vanligt blandades intervjuer och samtal från tittarna med musikvideos. Tyvärr offentliggörs innehållet i "On The Air" alldeles för sent för att vi skall kunna meddela våra medlemmar i förväg när ämnet är UFO, men programmets olika teman brukar presenteras på sidan 123 i NBC Super Channels text-tv. □

I Femmans amerikanska nyhetsmagasin "Bakomrubrikerna" ("Inside Edition") den 26 april ingick ett reportage om det välkända Roswell-fallet 1947. □

Tisdagen den 26 april handlade TV3:s program "Möte med det okända" om UFO. □

BERMUDATRIANGELN

Den 24 april sände Kanal 1 Vetenskapens Värld om Bermudatriangeln. Forskare tror sig nämligen ha löst detta mytomspunna mysterium. Kortfattat går teorin ut på att gaser frigörs från havsbotten och att de stora mängder bubblor som bildas helt enkelt gör att vattnet tappas bärkraften. Detta skulle förklara det stora antal fartyg som förlist i detta område. □

RYMDNYTT

Nu är det tänkt att även Ryssland skall hoppa på det gigantiska arbetet med den internationella rymdstationen Alpha, som skall ersätta den amerikanska motsvarigheten "Freedom". Sedan tidigare medverkar USA, Kanada, Japan och elva europeiska stater, däribland Sverige. Alpha börjar byggas 1997. □

Ryska myndigheter undersöker möjligheterna att bygga en ny kosmodrom, dvs en rymd-flygplats för bemannade rymdfärder. Den nya kosmodromen är tänkt att ersätta en kosmodrom från den gamla Sovjettiden i Bajkonur i Kazakstan. □

Den 1 januari 1995 är det tänkt att Finland ska bli fullvärdig medlem av ESA (European Space Agency). ESA grundades 1972 och kommer med Finland att ha 14 medlemsnationer. □

Sydafrika är vår nyaste rymdnation. De överraskade världen när de visade upp sin moderna miljösatellit "Greensat". □

UFO I VK

Lördagen den 16 april kunde Västerbottens-Kurirens läsare ta del av en 16-sidig bilaga som enbart handlade om UFO. Medverkade med artiklar gjorde bland andra UFO-Skellefteås ordförande Steve Sandström och UFO-Sveriges ordförande Clas Svahn. □

LIV I RYMDEN?

Det amerikanska Institutet för sökande efter utomjordisk intelligens hotades av nedläggning pga pengabrist. Men genom generösa donationer från bl a William Hewlett och David Packard (dvs grundarna av Hewlett-Packard), Intels styrelseordförande Gordon Moore och science fiction-författaren Arthur C. Clarke kan sökandet efter ETI fortsätta. □

Den 10 april sände Kanal 1 Vetenskapens Värld om NASA:s tioårsprojekt, där 800 miljoner kronor satsas i letandet efter utomjordiska civilisationer. En del av pengarna kommer från inkomsterna av Steven Spielbergs film ET. I programmet hävdade en forskare att det borde finnas minst 10.000 civilisationer som är mer avancerade än vår egen. □

Många gånger har vi kunnat läsa om att forskare har funnit planeter utanför vårt eget solsystem, men de har aldrig kunnat bevisa detta. Inte förrän nu vill säga. Det är forskare i USA som har hittat en stjärna med minst tre planeter. Och med planeter (som måhända liknar jorden) ökar chanserna att det verkligen finns liv på andra håll i universum. □

UFO I RADIO

Söndagen den 24 april sände P4 en omredigerad version av det UFO-program som Utbildningsradion sände den 25 januari (se UFO-Norr nr 3). Den största skillnaden var att den här gången kunde hela svenska folket höra programmet. □

STÖD UFO-SKELLEFTEÅ!

Vår förening växer. Idag är vi cirka 50 medlemmar, vilket ska jämföras med de 35 betalande medlemmar vi hade 1993. Fördelarna är många, bland annat skapar det bättre förutsättningar för utgivningen av denna tidning. Faktum är emellertid att när föreningens storlek ökar skapar detta också krav på ökade resurser. Resursbehovet ökar dessutom snabbare än inkomsterna. Vi väddar därför till alla som har en möjlighet: Stöd föreningen lite extra. Det handlar inte bara om extra pengar, vilket naturligtvis också är bra, men vi behöver också fler titlar till vårt flitigt utnyttjade föreningsbibliotek. Har du någon bok på hyllan som du skulle kunna tänka dig donera så tar vi gärna emot den.

När det sedan gäller rent ekonomiskt stöd så behöver vi detta just nu på grund av vårt kostsamma utställningsprojekt. Utställningen är en investering som kommer att löna sig på många sätt: Fler medlemmar kommer att strömma till, vi kommer att synas i media, men framför allt får vi en chans att lyfta fram vårt sett att se på UFO-saken.

Just ditt stöd är viktigt. Vi är en liten förening, men tillsammans kan vi åstadkomma storverk. Hur stora? Det får framtiden utvisa efter vårt gemensamma, hårda arbete.

I NÄSTA NUMMER AV UFO-NORR

- ☐ Sensationell UFO-bild tagen i Storuman 1993! Se bilden och läs om händelsen!
- ☐ UFO-teorier, del 3
- ☐ UFO-fall i Brännvattnet
- ☐ Höstens program
- ☐ och mycket mer!

UFO-NORR NR 5
KOMMER I AUGUSTI